

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 2120

гр. София, 15.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

като разгледа докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20241110201926 по описа за 2024 година

Днес, **15.02.2024г.**, в закрито заседание, подписаният **ВЕЛИЗАР КОСТАДИНОВ** – районен съдия и съдия-докладчик по АНД № 1926 г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав, **разпределено ми на доклад с протокол на 09.02.2024г.**, след като се запознах с материалите по делото и повдигнатото с внесеното постановление за освобождаване от наказателна отговорност обвинение срещу **ОБВИНЯЕМИЯТ Д. В. И., с ЕГН: ***** за престъпление по чл.131, ал.1, т.5а вр. чл.130, ал.1 от НК**, в изпълнение на задълженията си на съдия-докладчик и след извършване на проверката по чл. 248, ал. 2 от НПК, **НАМИРАМ** следното:

Делото е родово, местно и функционално подсъдно на Софийски районен съд като първа инстанция.

Не са налице основания за цялостно прекратяване или спиране на наказателното производство.

На досъдебното производство **са допуснати** отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на обвиняемия И. и те се изразяват в следното:

Решаващата инстанция на СРС намира, че представителят на държавното обвинение не е изпълнил в цялост указанията на съда по приложението на закона с оглед постановеното и влязло в сила протоколно определение от 25.01.2024г. по НАХД № 16971/2023г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав.

С ДВ брой 67 от 04.08.2023г. са приети изменения в разпоредбата на чл.93, т.31 от НК. Преди измененията й с този брой на Държавния вестник признакът „системност“ по смисъла на чл.93, т.31 от НК вр. чл.131, ал.1, т.5а вр. с чл.130, ал.1 от НК е изисквал наличието на най-малкото три и повече деяния от същия престъпен състав. Наличието на три и повече деяния по

чл.131, ал.1, т.5а вр. чл.130, ал.1 от НК образуват признака системност по чл.93, т.31 от НК до 04.08.2023г. Престъплението по чл.131, ал.1, т.5а вр. чл.130, ал.1 от НК се образува от най-малко три и повече деяния. След изменение на дефинитивната разпоредба на чл.93, т.31 от НК по волята на законодателя е отпаднал признакът системност за причинена в условията на домашно насилие лека телесна повреда. Вече само едно деяние в условията на домашно насилие по визирания наказателно-правен състав е достатъчно законово основание за привличане към наказателна отговорност на извършителя на престъплението. Не се изисква след 04.08.2023г. три и повече деяния, както се е изисквало до 04.08.2023г. Съдът намира, че законът по чл.93, т.31 от НК е по-благоприятния правнонаказателен материален закон за личността на дееца (независимо, че за прокурора възникват повече усилия да докаже три и повече деяния от същото престъпление), тъй като се изискват най-малко три и повече деяния, за да се формира признака системност по чл.93, т.31 от НК и за да се обоснове иницирираното срещу личността на дееца наказателно преследване за едно престъпление (от три и повече деяния) по състава на чл.131, ал.1, т.5а вр. чл.130, ал.1 от НК (преди измененията на разпоредбата). Прокурорът е очертал в постановленията си от 05.12.2023г. и от 08.02.2024г. едно основно деяние по състава на чл.131, ал.1, т.5а вр. чл.130, ал.1 от НК, а именно деянието от 07.04.2023г. Измененията на разпоредбата по чл.93, т.31 от НК след 04.08.2023г. са по-неблагоприятен закон за личността на обвиненото лице (въпреки че това правно положение е по-благоприятно за държавното обвинение, което твърди по-малко обем факти, при което процесуалните му усилия са насочени към доказването на този по-малък обем от факти – по-лесно е да се докажат по-малко факти, отколкото повече факти). И при двете редакции на чл.93, т.31 от НК вр. чл.131, ал.1, т.5а вр. чл.130, ал.1 от НК наказанието не е променено, но е променен елемент от съставомерните признаци на състава – т.нар. признак „системност“. В първия случай са необходими три и повече деяния, за да има престъпление по чл.131, ал.1, т.5а вр. чл.130, ал.1 от НК, а за втория случай – само едно деяние по същия състав е достатъчен елемент да се счита, че може да се повдигне обвинение само по него и само за едно деяние. Обвиняемият И. е привлечен с постановление за привличане на обвиняем след измененията на чл.93, т.31 от НК след 04.08.2023г. (след измененията в ДВ), но за да се прецени има ли основания да се ангажира юридическата отговорност на личността на обвиняемия И. следва да се приложи материалния закон към датата на последното деяние – 07.04.2023г. В постановлението за привличане на обвиняем и в постановлението по реда на глава XXVIII от НПК не са предявени на обвиняемия И. всички съставомерни факти на три и повече деяния, които да образуват състава на чл.131, ал.1, т.5а вр. чл.130, ал.1 вр. чл.93, т.31 от НК преди измененията в ДВ брой 67 от 04.08.2023г. В постановлението за образуване на съдебното производство (настоящото второ такова) прокурорът общо е очертал твърдения, че през месец януари 2023г., около 18:00 часа и на 13.01.2023г. обвиняемият И. е нанесъл удари по главата и/или тялото на баща си В. И.И.. Тези факти за тези две деяния – същите липсват като предявени в постановлението за привличане на обвиняем от

02.11.2023г. на л.101 от ДП. Обвиняемият И. се защитава срещу фактите, а тези факти от елементите на системността следва да му са предявени с постановлението за привличане на обвиняем, а не с постановлението по реда на глава XXVIII от НПК. Освен това, двете визирани деяния от прокурора от месец януари 2023г. и на 13.01.2023г. не са индивидуализирани в достатъчна степен от обективна и субекта страна. Не са очертани елементите на изпълнителното деяния (за всяко от тях) и съставомерните последици за пострадалото лице В. И. И. (за всяка телесна повреда какви са медико-биологичните ѝ характеристики – по ал.1 или по ал.2 от чл.130 от НК). Прокурорът следва и да е събрал доказателства за всяко деяние включено в системността по състава на чл.131, ал.1, т.5а вр. чл.130, ал.1 от НК преди измененията в ДВ бр.67 от 04.08.2023г., доколкото събирането на тези доказателства за тези факти пред съда може да доведе до установяване на нови фактически положения пред съдебната инстанция, което ще обуслови отново прекратяване и връщане на делото на прокурора на основание чл.377, ал.1 от НПК. Съдебният състав намира, че прокурорът не е изпълнили процесуалните стандарти на НПК да опише цялостно трите деяния (с обосноваване и дали между тях има функционална връзка на свързаност) в съответствие с указанията на съда от определението му от 25.01.2024г. по АНД № 16917/2023г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав. Тези неясноти и пропуски на прокурора накърняват по съществен начин правото на защита на обвиняемия И. да разбере срещу какви факти следва да се защитава още към момента на привличането му като обвиняем. Следва да е ясно за предмета на доказване по делото, за пределите на доказването, за рамките, в които ще се упражнява защитата на преследваното лице и за рамките, в които съдът дължи произнасяне на своя краен съдебен акт колко са на брой деянията от визирания от прокурора престъпен състав пред измененията на чл.93, т.31 от НК от 04.08.2023г., при какви факти се твърдят да са извършени, от кого, кога, къде, с какви действия, спрямо кого, при какви последици и кои обществени отношения са били накърнени. Налице е незаконосъобразност в постановлението на СРП за иницирираната процедура по глава XXVIII от НПК. Тази незаконосъобразност би могла да бъде отстранена от прокурора с ново постановление по тази диференцирана процедура или с обвинителен акт. Съдът счита, че изискванията към ДП и постановлението на прокурора с предложението му към съда за приложението на института на чл.78а от НК спрямо дадено обвинено лице са завишени, за да се проведе успешна процедура по глава XXVIII от НПК. Противното, ако съдът проведе съдебен процес по този ред, при наличието на съществени нарушения на правото на защита на обвиняемия И., ще се допусне основание за отмяната на крайния съдебен акт, независимо от изхода на делото. Решаващата инстанция на СРС счита, че има правото да постанови стабилен съдебен акт по делото, но след като иницирираният фактически състав за провеждането на диференцираната процедура е законосъобразен от процесуална гледна точка.

При това положение до отстраняване на констатираните нарушения на правото на защита на обвиняемия И., наказателното производство не следва да се насрочва в открито съдебно заседание на основание чл.377, ал.1 от НПК.

Така мотивиран,

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВАМ съдебното производство по АНД № 1926/2024г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав, поради допуснатите в ДП отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правото на защита на **ОБВИНЯЕМИЯ Д. В. И.**

ВРЪЩАМ ДЕЛОТО на СРП за отстраняване на допуснатите в ДП отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правото на защита на **ОБВИНЯЕМИЯ Д. В. И.** и съгласно указанията от настоящия съдебен акт.

Разпореждането на съдията-докладчик може да бъде обжалвано и/или протестирано пред Софийски Градски съд по реда на Глава XXII от НПК в 7 (седем) дневен срок от съобщението.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните преписи от настоящото разпореждане.

Съдия при Софийски районен съд: _____